

Nr 395

Av herr Strandberg, om en beredskapsplan för åtgärder vid naturkatastrofer.

(Lika lydande med motion nr 978 i Andra kammaren)

Årligen inträffar i vårt land situationer som närmast kan betraktas som katastrofer. Exempel härpå är större översvämningar som förorsakar skador främst inom jordbrukets område. Annat fall kan vara svåra skador på skogsbeståndet genom häftiga snöfall eller på grund av stormar. Olika skador har ibland åsamkats genom talrik förekomst av gnagare. Fler liknande katastrofer kan inträffa av olika anledningar inom olika områden. Regelmässigt berörs endast vissa regioner.

De ansvariga myndigheterna tvingas många gånger att ingripa då de berörda yrkesutövarna ofta ställs i svåra ekonomiska omständigheter. Sådana ingripanden har med all rätt förekommit och ekonomiska vederlag har så småningom utgått.

Erfarenheterna visar emellertid att det som regel tar mycket lång tid innan myndigheterna slutligen kunnat vidtaga skäligen åtgärder. Orsakerna härtill är säkerligen många. En av de väsentligaste synes dock vara att beslutsprocessen är för tungrodd. I regel måste centrala beslut fattas och direkt disponibla medel finns ej tillgängliga. Under tiden får de berörda människorna dras såväl med oroskänslor för hur deras problem skall lösas som med ekonomiska bekymmer.

Jag ifrågasätter om det inte kunde vara rimligt att samhället, utöver den hjälpverksamhet som i vissa hänseenden redan bedrivs, hade någon form av beredskapsplanering för här avsedda katastrofsituationer. En sådan planering skall till främsta syfte ha ett snabbt insättande av lämpliga stödåtgärder. Snabba beslut skall kunna fattas inte endast centralt utan också på regional nivå. Medel skall också finnas till direkt förfogande.

Av angivna skäl hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att förslag till beredskapsplan för i denna motion angivet syfte förelägges riksdagen.

Stockholm den 28 januari 1969

Bertil Strandberg (m)